

"Sikarihuone" on pyhitetty lepposaan oleiluun. Sen viereisen olohuoneen puolelta löytyvät muun muassa lattiasta kattoon ulottuva kirjahylly sekä aiemmin Ehrnroothien sukukartanossa käytössä ollut jalopuinen työpöytä.

Pitkän linjan taksikuski ei tyydy kysymään Leimulan osoitetta vain kertaalleen. Hänen mielestään kyseisen kadun parillisella puolella ei ole asutusta.

- Tuo tuossa on hylätty suojeluskuntatalo, kuljettaja sanoo pysähtyessään.

Punamullalla maalatun rakennuksen ympärille on satanut ensilumi. Tielle päin asunnosta ei näy eloa, mutta jämerä rautaportti on auki.

Talon emäntä on neuvonut tulijaa sen kun tulemaan sisään.

Eteishuoneen tunnelma on huvikumpuainen. Huomio kiinnittyy seinillä oleviin kuva-asetelmiin, pöytään toimivaan vanhaan matka-arkkuun sekä kattokruunuihin, joista yksi on kitschisen monivärinen. Valokuvaaja **Mikaela Holmberg**, 36, löytty kirkkaankeltaisten seinien piristämästä keittiöstä.

Espresso valmistava nainen kertoo, että vanha hella ei toimi. Sen hormi muurattiin umpeen jo ennen niitä kolmea vuosikymmentä, jotka vuonna 1907 valmistunut talo uinui tyhjiään.

MIKAELAN puoliso oli ollut varastokäytössä olleen talon löydettyään järkkymätön: tästä tulisi hänen kotinsa.

Ennen ostopäätöstään **Ville** pyysi paikalle ystäviään ja muutaman rakennusalan ammattilaisen. Heidän yhteinen viestinsä oli: käänny kannoillasi.

- Edes ammattilaiset eivät uskoneet, että tätä paikkaa kannattaa remontoida, Mikaela kertoo.

Alun alkaen talo kuului Katisten kartanolle, minkä jälkeen paikka toimi muun muassa suojeluskunta- ja seurantalona. Jatkosodan aikaan juhlasalista tehtiin saksalaisten hevostalli, ja myöhemmässä vaiheessa sama osa taloa toimi panssaritorjuntakomppanian harjoitustilana ja tykkihallina.

- Ville vietti täällä alkuajat varastorompeita poistaen. Ensimmäiset viikot hän penkoi rojuja siinä toivossa, josko täältä löytyisi jotain tosi kiinnostavaa, mutta kaikki olikin suht arkista. Löytyi vain yksi pikkukolikko, jossa oli hakaristi, Mikaela kertoo.

Hän tuli Leimulaan nelisen vuotta sitten. Sitä ennen Ville oli asunut hirsitalossaan jo kymmenkunta vuotta.

- Minä en halunnut radikaaleja muutoksia, mutta eteishuoneen sisustus rupesi muuttamaan.

Ennen Villen muuttoa muun muassa talon kaikki lattiat purettiin. Entisiä lautoja pystyttiin käyttämään vain ruokailuhuoneessa.

Hirsirakenteet olivat kunnossa, ja niiden saumoistakin näki, että talon raamit oli

Välillä Serla-vuohi saa olla vapaana pihalla.

Monet paikalliset luulevat, että Leimula on hylätty talo.

hyvin tehty.

Kun uusi eteishuone valmistui, aiempi eteinen joutui kirjaimellisesti vasaran alle: yläkertaan vievät jyrkät portaat purettiin tilalle tehniin turvallisempi ratkaisu.

MIKAELALLA ja Villellä on asuinkäytössä reilut 260 neliötä.

- Meillä molemmilla on hyvin leppoisa asenne siivoamiseen. Yrittäjinä olemme tosi kiireisiä, emmekä edes ennättäisi siivota näitä nelioita jatkuvasti.

Juhlasali toimii Villen miesluolana.

Tilasta löytyy muun muassa baaritiski, d:n pöytä, esiintymislava, flipperi ja biljardipöytä. Esiintymislavan taakse on jätetty muutama vanha teatterilavaste.

- Esimerkiksi **Olavi Virta** ja Dallape ovat käyneet keikalla täällä.

Sali lämpiää Vanajan kirkon entisillä kaminioilla. Ne tuotiin taloon, kun kirkkoon saatiin keskuslämmitys.

- Minä tein kansainvälisten kuvakilpailujen töitäni täällä sen jälkeen, kun minut valittiin Suomen vuoden 2011 muotokuvajaksi, Mikaela kertoo.

Bymikaelas-studio on muuttanut Hämeenlinnan keskustaan, mutta koska niin Mikaela kuin Villekin ovat elämäntapa-ammateissa, molemmat tekevät paljon toimistotöitä myös kotona.

- Juhlasalissa olemme kasvattaneet Villen kaupan eläimille heinäsiirkoja ja jauhamotoja sekä välillä myös myyntiin tarkoitettuja marsuja ja lintuja.

Ville on parhaillaan Animal

LEILA ITKONEN

Kuvat: **MIKAELA HOLMBERG**

Mikaelan maailma

Vanha suojeluskuntatalo ei kiinnostanut ketään vuosikymmeniin – ennen kuin Leimulasta tuli hullunkurisen perheen koti. Valokuvaajan ja eläinkauppiaan hirsitalossa viihtyy jopa kuningaspython.

House -kaupassaan, Mikaelan lisäksi kotona ovat akvaariokalat, neljä marsua, kolme kissaa ja kuningaspython.

- Käärmeet eivät tarvitse hellyyttä, mutta pidämme pythonia sylissä tai olkapäällä pari kertaa kuukaudessa.

Mikaela kertoo Villen sanoneen, että eläinkauppialla pitää olla vähän hamsterimaisia piirteitä.

- Ville keräilee muun muassa vanhoja viinapulloja sekä Marsalkka Mannerheim-materiaalia.

Ruokailuhuoneessa ja yläkerran aulatilassa on valokuvia Marskista – ja esillä on Marskin ryyppyki.

"SIKARIHUONEEN" mustapohjainen kalatapetti on Mikaelan valinta. Lipaston päällä palaa kynttilöitä ja suitsukkeita.

- Tuoksut ovat tärkeitä meille molemmille.

He eivät tupakoi, mutta nimikkohuoneessa sikarinpoltaminen on silloin tällöin sallittua.

Huoneen mielenkiintoisuutta lisäävät valtavankokoinen akvaario sekä täytetyt eläimet, kuten Mikaelan Villeltä syntymäpäivälahjaksi saama korppi ja lepakko, jonka Ville toi puolisolleen Hollannista.

Hullunkurisen perheen jäsenistä kanat, kukot ja kääpiövuoheet ovat ulkorakennuksessa.

- Koiria meillä ei ole, vuohet ovat meidän koiriamme. Lahja käy minun kanssani sienessäkin.

Kolmen vanhimman vuohen nimet kertovat omistajensa huumorintajusta.

- Nimesimme ne Serlaksi, Emboksi ja Lambiksi, koska vuohet näyttivät pienenä ihan Lambi-talousspaperin lampaalta, Mikaela kertoo.

Mikaela ja Ville ovat esteetikkoja ja kotoilijoita. - Emme kauhean usein lähdö minnekään, jos meillä on mahdollisuus olla kotona.

Keittiön hauskat, mutta käytännölliset yksityiskohdat tekevät tunnelmasta iloisen.

Aiemmin sikarihuoneen kohdalla toimi kanttiini.

Pari vuotta sitten Villen "miesluolassa", suojeluskuntatalon vanhassa juhlasalissa, vietettiin ystäväen 1920-luvun henkisiä syntäreitä.

Ruokapöydän ympärillä olevat tuolit on numeroitu. Alun perin tuoleja tarvittiin juhlasalissa.